

лови на занаятъ въ Пловдивъ. Четири години тукъ той шилъ, кроилъ, докле изучи занаята и спечелилъ довѣрието на своя майсторъ, който вече тъкмѣлъ да го направи съдружникъ. Ала жаждата за по-висока наука не била изгаснала у 16 годишния младежъ. И ето единъ день той се отказва отъ облагитѣ, които му предлагалъ майстора и повторно се упжтилъ за Панагюрище да продължи образованието си. Презъ зимата обаче училището изгорѣло и Дановъ заминалъ въ Копривщица, дето тогавъ обучавалъ младежъта прочутия учителъ и виденъ книжовникъ Найдень Геровъ.

Отъ 1849 година Дановъ се посветилъ на учителство най-първо въ с. Стрелча, (Панагюрско) после въ Перушица, Пловдивъ и Клисурса Навсѣкжде младиятъ учителъ работѣлъ съ любовъ и привличалъ сърдцата на млади и стари. Населението го обичало много, и не се отдѣляло отъ любимия си учителъ. Защото Дановъ билъ благъ по природа и сладкодумно разказвалъ. Той изхвърлилъ изъ училището прѣжката и фалагата и си служилъ съ благи съвети и наставления. Той билъ другаръ и приятелъ на младежъта. Мнозина родители очудени отъ бързия успѣхъ на децата си които повиятъ учителъ въ кжсо време научилъ да сричатъ и записватъ имената си, почнали сами да посещаватъ училището, дето заедно съ малкитѣ се учили на четмо и писмо. По тоя начинъ Дановъ станалъ учителъ не само на деца, но и на въздрастни. Какви грижи е употребявалъ тоя истински народенъ учителъ за умственото издигане на населението, можемъ да се увѣримъ отъ това, че Перушица презъ тригодишното му учителствуване се превърнала отъ просто и диво село въ чистъ буденъ градецъ, жителитѣ на който и до днесъ продължаватъ да разказватъ за усърдието на нѣкогашния си учителъ.